

MEET OORDEETIKEND APOSCIFIT - AIE
TOM 10 10 - Mijne naam is niet bekend
AIE 100, 10 - 1000, 1000 1000, 1000,

005274

A.R. nr 00000000

In zake

HAVEN VAN BRUSSEL GEWESTELIJKE MAATSCHAPPIJ VAN PUBLIEK RECHT, vennootschap van publiek recht, met zetel te 1000 Brussel, Redersplein, 6, K.B.O. nr 0249.268.719.

Eiseres op hoofdeis,
Verweerster op tegeneis,

Vertegenwoordigd door Mr Z. Nagy loco Mr J. Vanden Eynde, advocaat met kantoor te 1060 Brussel, Gulden Vlieslaan, 77,

Tegen :

1. De heer Joris XXXX, advocaat te Brussel, , handelend in zijn hoedanigheid van curator van de B.V.B..A., XXXX, vennootschap waarvan het faillissement uitgesproken werd bij vonnis dd. 16 december 2003 door de 5' kamer van deze rechtbank.

Eerste verweerder op hoofdeis,

2. De heer Johan Walter XXXX, wonende te Tweede verweerder op hoofdeis,
3. Mevrouw Anne-Marie Joseph XXXX, wonende te.

Derde verweester op hoofdeis,
Eiseres op tegeneis,

Eerste tot en met derde verweerdere vertegenwoordigd door Mr M. XXXX loco Mr D. XXXX, advocaat

4. De NV XXXX, met maatschappelijke zetel te, met ondernemingsnummer;

Vierde verweester op hoofdeis

5. De heer XXXX Roger, wonende te;

Vijfde verweerder op hoofdeis,
Verweerder op tussenvordering,

6. Mevrouw XXXX Louissette, wonende te;

Zesde verweester op hoofdeis,

7. De heer XXXX Steve, wonende te;

Zevende verweerder op hoofdeis,

Vierde tot en met zevende verweerdere allen hebbende als raadsman, Mr. XXXX loco Mr Michaël XXXX, Advocaat aan de Balie van Leuven, kantoor houdende te;

8. De NV XXXX, met maatschappelijke zetel te , met ondernemingsnummer;

Achtste verweester op hoofdeis,
Eiseres op tussenvordering

9. De NV XXXX, met maatschappelijke zetel te , met ondernemingsnummer;

Negende verweester

10. De heer XXXX Eddy, wonende te , Tiende verweerder

11. Mevrouw XXXX Peggy, wonende te , Elfde verweester

12. De heer XXXX Zacharias, wonende te , Twaalfde verweerder

Achtste tot en met twaalfde verweerdere allen hebbende als raadsman Mr. Leo XXXX, Advocaat aan de Balie van Dendermonde, kantoor houdende te 9300 AALST, Esplanadeplein 10;

De bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werden in acht genomen;

Er werd kennis genomen van de stukken, waaronder:

- de geregistreerde gedinginleidende dagvaarding van 9 maart 2005,
- de beschikking dd. 12 januari 2010, gewezen op grond van artikel 747 Ger.W.
- de conclusies van partijen,
- de overtuigingsstukken van eiseres op hoofdeis en van verwerende partijen,

Gehoord partijen in hun middelen en uiteenzettingen ter openbare zitting van deze rechtbank, waarna de zaak in beraad werd genomen.

I. Doel van de vordering De vordering in de huidige stand van

het geding strekt er als volgt toe :

Aide te nemen van de afstand van geding jegens de Heer Joris J. XXXX in zijn hoedanigheid van curator van de B.V.B.A. XXXX, de Heer Johan XXXX, de NV. XXXX en Mevrouw Peggy XXXX;

De vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Verweerders aansprakelijk te verklaren, solidair of in solidum, voor aile schulden die de N.V. VEN-GAS heeft ten aanzien van eiseres uit hoofde van de concessieovereenkomst m.b.t. het terrein gelegen te 1000 Brussel, Redersplein 1, beindigd op 31/05/2004, en m.b.t. de begane beheersfouten.

Verweerders derhalve solidair of in solidum te veroordelen tot betaling van een bedrag van 20.781,42 EUR, te venneederen met de gerechtelijke intresten.

Verweerders te veroordelen tot de kosten van het geding, hierinbegrepen de rechtsplegingsvergoeding begroot op 2.000,00 EUR.

Het te vellen vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren, niettegenstaande ieder verhaal, zonder borgstelling, noch kantonnement."

XXXX stelt in ondergeschikte orde een tussenvordering in tegen dhr Roger XXXX en vordert laatstgenoemde te horen veroordelen tot het vrijwaren van XXXX tegen elke veroordeling die jegens laatstgenoemde zou worden uitgesproken.

XXXX stelt bij conclusies een tegeneis in tot het bekomen van een schadevergoeding van 2.500 euro wegens tergend en roekeXXXX geding.

II. De feiten

Op 5 maart 1980 werd door de BVBA XXXX(later omgevormd tot NV XXXX) een concessieovereenkomst afgesloten met de rechtsvoorganger van eiseres, m.n. de SOCIÉTÉ ANONYME DU CANAL ET DES INSTALLATIONS MARITIMES DE BRUXELLES, met

betrekking tot een perceel gelegen aan het Redersplein 1 te Brussel. De overeenkomst werd geregistreerd op 18 maart 1980.

Bij voornoemde concessieovereenkomst werd aan XXXXhet uitbaten van een benzinstation toegestaan met ingang van 1 maart 1980. De overeenkomst werd in toepassing van artikel 2 a) aangegaan voor een periode van 6 jaar en 3 maanden om van rechtswege te eindigen op 31 mei 1986 en met de mogelijkheid tot drie maal verlenging tot maximaal 31 mei 2004.

De concessieovereenkomst werd inderdaad 3 keer verlengd tot en met 31 mei 2004 :

- Op 03/04/1986 voor een periode van 6 jaar (01/06/1986-31/05/1992)
- Op 24/04/1991 voor een periode van 2 jaar (01/06/1992-31/05/1994)
- Op 11/02/1993 voor een periode van 4 jaar (01/06/1994-31/05/1998)
- Op 13/05/1998 voor een periode van 6 jaar (01/06/1998-30/05/2004)

In 1991 had XXXXeen milieuvergunning bekomen voor een duurtijd van 30 jaar (stuk 14 dossier eiseres).

Per aangetekend schrijven dd. 18 juni 2002 deelde eiseres aan XXXXmee dat de concessieovereenkomst zou eindigen op 30 mei 2004 en dat het terrein volkomen gesaneerd aan eiseres diende te worden overgedragen. Eiseres verzocht XXXXom contact op te nemen met de BIM (Brussels Instituut voor Milieubeheer) met het oog op het reeds uitvoeren van de onderzoeken teneinde uit te maken of het terrein al dan niet vervuild was.

Op 25 juni 2002 antwoordde XXXXaangetekend dat zij op 30 mei 1991 een milieuvergunning bekomen had voor een duur van 30 jaar en dat zij de conformiteit van het benzinstation kon garanderen vanaf 1 januari 2006 voor zover de duur van de concessie verlengd zou worden.

Eiseres antwoordde hierop op 19 juli 2002 dat zij niet kon ingaan op dit verzoek tot verlenging van de concessieovereenkomst (eiseres zet in conclusies uiteen dat de reden hiervoor was dat, op grond van een besluit van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, het terrein zou bestemd worden voor huisvesting, doch dit werd niet verduidelijkt in haar brief van 19 juli 2002).

In de tweede helft van het jaar 2002 werd nog verdere briefwisseling tussen partijen uitgewisseld waarin eiseres benadrukte dat het XXXXtoekwam het terrein op 31 mei 2004 gesaneerd te verlaten en waarin XXXXbevestigde hier niet akkoord mee te kunnen gaan.

Op 4 juni 2003 ging eiseres over tot dagvaarding van XXXXvoor de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, om te horen zeggen voor recht dat de concessie een einde zal nemen op 31 mei 2004 en haar toe te laten de nodige werkzaamheden uit te voeren op kosten van XXXXmet betrekking tot het verwijderen van constructies en het saneren van de eventueel vervuilde grond. Bij tussenvonnis del 8 maart 2004 werd bepaald dat de concessieovereenkomst van rechtswege een einde zou nemen op 31 mei 2004. XXXXwerd bovendien veroordeeld om tegen die datum het betrokken perceel terug te geven vrij van enige constructie en gesaneerd, en dit onder dwangsom van 2.500,00 EUR per dag vertraging, met dien verstande dat eiseres gemachtigd werd om de nodige werkzaamheden uit te voeren

op kosten van XXXX. Teneinde deze kosten te begroten werd een gerechtsdeskundige aangesteld. Daarnaast werd XXXXtevens veroordeeld tot de betaling van een bezettingsvergoeding van 60,00 EUR per dag, te rekenen vanaf 1 juni 2004. Dit tussenvonnissen was uitvoerbaar bij voorraad.

XXXXtekende hoger beroep aan tegen voornoemd vonnis op 12 mei 2004.

Op 8 juni 2004 liet eiseres door gerechtsdeurwaarder LEROY vaststellen dat er nog uitrusting van XXXX(tanks, pompeiland, bureaus e.d.) aanwezig was en dat het terrein niet gesaneerd was.

Op 9 maart 2005 liet eiseres de dagvaarding betekenen aan verwerende partijen in hun beweerde hoedanigheid van bestuurders-rechtspersonen van XXXX(a), (b) en (c) en de bestuurders / zaakvoerders van voornoemde bestuurders-rechtspersonen van XXXX(= (a) 1.2.3, (b) 1.2.3. en (c) 1.2. :

(a) de N.V. XXXX

met als bestuurders :

1. de heer Roger XXXX;
2. Mevrouw Louissette XXXX;
3. de heer Steve XXXX

(b) de N.V. XXXX

met als bestuurders :

1. De heer E. XXXX;
2. Mevrouw A. XXXX;
3. De heer Z. XXXX.

(c) de B.V.B.A. XXXX(vennootschap in falings sedert 16/12/2003)

met als zaakvoerder :

1. Mevrouw A. XXXX;
2. de heer khan Walter XXXX was geen zaakvoerder meer zodat ten aanzien van hem eiseres afstand van geding doet (cfr. infra).

Op 18 april 2005 werd XXXXfailliet verklaard door rechtbank van Koophandel te Brussel. De curator zette de procedure voor het hof van beroep niet verrier. Het faillissement van XXXXwerd bij vonnis dd. 16 januari 2006 van deze Rechtbank (gepubliceerd op 24/01/2006) afgesloten. Het hoger beroep dat XXXXhad ingesteld tegen het vonnis van 8 maart 2004 van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, werd bij arrest van 9 maart 2007 zonder voorwerp verklaard, gelet op het faillissement van XXXX.

III. Nopens de exceptie van onbevoegdheid

XXXX, Eddy XXXX EN Zacharias XXXX werpen in conclusies een exceptie van onbevoegdheid ratione materiae op en vorderen de verzending van de zaak naar de rechtbank van eerste aanleg te Brussel.

Eiseres vordert niet de zaak naar de arrondissementsrechtbank te verzenden, zodat de Rechtbank gehouden is de exceptie van onbevoegdheid zelf te beoordelen op grand van artikel 639 3^e lid Ger.W.

De materiële bevoegdheid wordt bepaald naar het voorwerp van de vordering zoals omschreven in de dagvaarding (Cass. 8 september 1978, *Arr. Cass.*, 1978-1979, 26; Cass., 4 mei 1981, *Arr. Cass.*, 1980-1981, 960);

Overeenkomstig art. 574,1° Ger.W. neemt de Rechtbank van Koophandel, zelfs wanneer partijen geen handelaar zijn, kennis van "*geschillen terzake van een handelsvennootschap tussen vennootschappen en vennoten, tussen vennoten, tussen vennootschappen en bestuurders of zaakvoerders, tussen bestuurders of zaakvoerders, tussen bestuurders of zaakvoerders en derden, tussen bestuurders of zaakvoerders en vennoten,...*";

Alle verwerende partijen werden in casu gedagvaard in hun hoedanigheid van bestuurder dan wel zaakvoerder van een vennootschap in het leader van een in hoofde van hen aangevoerde bestuurdersaansprakelijkheid / aansprakelijkheid als zaakvoerder.

Derhalve blijkt dat deze rechtbank bevoegd is ratione materiae in toepassing van artikel artikel 574,1e Ger.W.

IV. Nopens de afstand van geding

Gelet op de akkoordconclusies dd. 29 februari 2012 door eiseres met enerzijds Mr J. XXXX qq. XXXXBVBA en door eiseres met anderzijds de partijen N.V. XXXX Peggy XXXX gezamenlijk genomen, waaruit blijkt dat eiseres afstand doet van het geding dat zij jegens voornoemde partijen heeft ingesteld en dat deze afstand aanvaard wordt door voornoemde partijen Mr J. XXXX qq. XXXXBVBA, N.V. XXXX en Mevrouw Peggy XXXX en partijen wederzijds verklaren hun eigen kosten te zullen dragen.

Gelet op de conclusies van afstand van geding dd.27 juni 2006 waarin eiseres in toepassing van artikel 824 Ger.W. tevens afstand van geding doet ten aanzien van de heer Johan Walter XXXX.

V. Ten Gronde

Eiseres voert aan dat XXXX en XXXX in hun hoedanigheid van bestuurders van XXXXaansprakelijk zijn zowel wegens inbreuken op de vennootschapswetgeving als op grond van een inbreuk op de zorgvuldigheidsnorm (art. 1382 BW).

XXXX en XXXX voeren beiden aan dat zij geen bestuurder van XXXXwaren. Ondergeschikt voeren zij aan dat zij geen bestuursfout hebben gepleegd.

1. Nopens de hoedanigheid van bestuurder in hoofde van XXXX en XXXX (a) XXXX

Uit de publicatie van de benoeming van de bestuurders van XXXXin 1996, neergelegd in het dossier van XXXX, blijkt dat op dat ogenblik als bestuurders benoemd werden tot de jaarvergadering van 2002, waarna hun mandaat van rechtswege zou eindigen :

- De N.V. XXXX,
- XXXXBVBA
- XXXX

XXXX voert aan dat zij *"werd afgesplitst van de later failliet gegane XXXX N.V.*

Het is niet duidelijk wanneer dit faillissement van XXXX N.V. werd uitgesproken. Hierover wordt geen verduidelijking gegeven door partijen in conclusies. Wel blijkt uit de stukken 40 neergelegd door eiseres (publicaties in de bijlagen van het Belgisch Staatsblad) dat XXXX opgericht werd op 24 augustus 2001 met een zeer ruim maatschappelijk doel dat tevens onder meer bestond uit het waarnemen van bestuursopdrachten die rechtstreeks of onrechtstreeks met het maatschappelijk doel verband houden.

Evenwel blijkt uit geen enkel stuk dat XXXX na het faillissement van de N.V. XXXX het mandaat van bestuurder heeft voortgezet in de plaats van laatstgenoemde bij XXXX; Terzake merkt de rechtbank op dat klaarblijkelijk de N.V. XXXX gesplitst werd in enerzijds XXXX en anderzijds een nieuwe N.V. XXXX.

De rechtbank dient aldus vast te stellen dat bij gebrek aan bewijs van de hoedanigheid van bestuurder van XXXX, meteen blijkt dat de vordering ongegrond voorkomt voor zover ingesteld tegen XXXX. Hieruit blijkt onmiddellijk ook het ongegrond karakter van de vordering van eiseres voor zover ingesteld tegen de bestuurders van XXXX, zijnde de heer E. XXXX, Mevrouw A. XXXX en de heer Z. XXXX.

In de mate dat eiseres afstand deed van haar vordering tegen Mr XXXX qq. XXXX, blijkt meteen ook dat de vordering tegen mevrouw XXXX in haar hoedanigheid van bestuurder van de thans gefailleerde N.V. XXXX, zonder voorwerp wordt.

(b) SKL, XXXX

XXXX voert aan dat de feiten die het voorwerp van de beweerde bestuurdersaansprakelijkheid uitmaken, dateren van de periode 2003-begin 2004 terwijl haar mandaat als bestuurder een aanvang genomen heeft op 23 mei 1996 om van rechtswege te eindigen op de jaarvergadering van 2002 en verwijst naar de publicatie desbetreffend in de bijlagen van het Belgisch Staatsblad (datum van neerlegging met het oog op publicatie is weliswaar onleesbaar).

Het komt eiseres op grond van artikel 870 Ger.W. toe het bewijs bij te brengen van het feit dat het mandaat van bestuurder van XXXX na de algemene vergadering van 2002 werd hernieuwd. Hiervan legt eiseres geen enkel stuk neer.

Toch stelt de rechtbank vast dat na de sluiting van het faillissement van XXXX, XXXX aangesteld werd als vereffenaar (stuk 40 dossier eiseres). Hieruit kan naar het oordeel van de rechtbank redelijkerwijze afgeleid worden dat het mandaat van XXXX wel degelijk vernieuwd werd na mei 2002 dan wel dat zij op zijn minst als feitelijk bestuurder verder is blijven optreden na voornoemde datum.

2. Nopens de aangevoerde hestuursfout

De aansprakelijkheid van de bestuurders op grond van artikel 527 Wb. Venn. is geen hoofdelijke doch een persoonlijke aansprakelijkheid in hoofde van elke bestuurder op basis van een individuele tekortkoming in het kader van de vervulling van hun opdracht. Deze aansprakelijkheid is aldus van contractuele aard en bestaat in principe alieen ten opzichte van de vennootschap (Cfr. WINDEY .1., "Incidence du concordat et de la faillite sur la responsabilité des administrateurs et des fondateurs", *T.B.H.*, 2000, 297 nr 15).

De aansprakelijkheid op grond van artikel 528 Wb. Venn is wel hoofdelijk en betreft schade die veroorzaakt werd ten opzichte van derden dan wel ten opzichte van de vennootschap voor overtreding van de bepalingen van het Wb.Venn. of van de statuten.

Eiseres voert aan dat XXXXeen inbreuk gepleegd heeft op artikel 61 § 2 Wb. Venn. in de mate dat zij, gelet op hun hoedanigheid van rechtspersoon, geen vaste vertegenwoordiger zou hebben aangesteld voor de uitvoering van hun opdracht als bestuurder. Deze aanstelling diende overigens gepubliceerd te worden in het Belgisch Staatsblad. Deze verplichting werd bepaald bij wet van 2 augustus 2002 (B.S. 22 augustus 2002).

In casu laten de elementen van het dossier inderdaad niet toe aan te nemen dat er enige publicatie zou plaatsgevonden hebben van een vaste vertegenwoordiger in de zin van artikel 61 § 2 Wb. Venn.

Verwerende partijen voeren aan dat de heer Robert Massy en nadien dhr Alain Buyie de vaste vertegenwoordigers zouden geweest zijn. Eiseres erkent in conclusies dat voornoemde heren het mandaat van zaakvoerder (in de periode dat XXXXnog de handelsvorm van een BVBA had) respectievelijk afgevaardigd bestuurder hadden (p. 10 vijfde iaatste alinea van de aanvullende en syntheseconclusies van eiseres dd. 17 oktober 2011).

XXXXhad dus wel degelijk een vaste vertegenwoordiger van de rechtspersonen die haar bestuurders uitmaakten, doch hiervan is geen publicatie gebeurd zoals voorzien in artikel 61 § 2 Wb. Venn.

Eiseres dient op grond van artikel 870 Ger.W. te bewijzen dat deze inbreuk op de vennootschapswetgeving (ni. het niet publiceren van de vaste vertegenwoordigers van de bestuurders-rechtspersonen van XXXX) een fout uitmaakt die in oorzakelijk verband staat met de door eiseres gevorderde schade, nl. het niet uitvoeren van de sanering van de grond, voorwerp van de door eiseres verleende concessie.

Dit oorzakelijk verband wordt niet aangetoond. Eiseres stelt dat wegens het gebrek aan publicatie van een vaste vertegenwoordiger "*de vennootschap aan haar lot werd overgelaten*". Dit wordt geenszins bewezen en wordt overigens tegengesproken door het feit dat er wel een zaakvoerder/afgevaardigd bestuurder was die zorgde voor het dagelijks bestuur van XXXXen deze afgevaardigd bestuurder zelfs niet in de procedure werd betrokken.

Eiseres voert tevens aan dat de bestuurders-rechtspersonen van XXXXaansprakelijk zijn op grond van artikel 1382 BW wegens een inbreuk op de zorgvuldigheidsnorm.

Bestuurders van een naamloze vennootschap zijn in principe niet persoonlijk verbonden voor de verbintenissen van de vennootschap. Zij zijn slechts uitzonderlijk ten aanzien van derden persoonlijk aansprakelijk, ni. op grond van artikel 1382 BW in het geval van een onrechtmatige daad.

De constitutieve bestanddelen van de onrechtmatige daad dienen in hoofde van elke individuele bestuurder te worden aangetoond : nl. fout, schade en oorzakelijk verband.

De fout dient twee constitutieve elementen te bevatten, ni. de onrechtmatigheid en de toerekenbaarheid. Het criterium van onrechtmatigheid dient getoetst te worden aan dat van een normale en voorzichtige bestuurder in dezelfde omstandigheden geplaatst.

Er is met andere woorden sprake van een bestuursfout wanneer de bestuurder in de uitoefening van zijn mandaat tekort komt aan de (inspannings)verplichting van zorgvuldig bestuur die van elke bestuurder kan verwacht worden (BEVERNAGE, P., "Bestuurdersaansprakelijkheid anno 2003 : zijn bestuurders met uitsterven bedreigd ?" in X, *Bestuurder en besturen is 2 De uitdaging en invulling van het bestuursmandaat*, Brussel, Larcier, 2003, p. 5).

Bij de beoordeling of er sprake is van een bestuursfout, mag de rechtbank alleen kennelijke fouten in aanmerking nemen, volgens het criterium van de *culpa levis in abstracto*, nl. de fout die een redelijk en normaal zorgvuldig bestuurder in dezelfde omstandigheden niet zou hebben begaan (BEVERNAGE, P., o.c. p. 6)

De rechtbank moet inderdaad de beleidsvrijheid van de bestuurders eerbiedigen indien zij valt binnen de marge waarin redelijke personen van mening kunnen verschillen. Indien met andere woorden het handelen betreft die buter beleidsopties uitmaken zonder het bewijs te leveren van ernstige tekortkomingen in het bestuur, kan geen bestuurdersaansprakelijkheid worden afgeleid (Cfr. Kh, Brussel, 29 maart 1995, *V & F*, 1998, 282).

In casu wordt deze fout niet aangetoond in hoofde van elk van de individuele bestuurders. XXXX was van oordeel — terecht of ten onrechte — dat zij het standpunt van eiseres tot het uitvoeren van de nodige voorzieningen met het oog op sanering van de grond, kon betwisten. en heeft hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel. Vervolgens is XXXX failliet verklaard. De beslissing om de saneringswerken te betwisten in het kader van een gerechtelijke procedure is een beleidsbeslissing binnen de vennootschap en maakt op zich geen bewijs uit van een tekortkoming in het bestuur die van die aard is dat deze een inbreuk uitmaakt op de algemene zorgvuldigheidsnorm.

Gelet op het ongegrond karakter van de hoofdvordering, is de tussenvordering van XXXX ten opzichte van Roger XXXX, zonder voorwerp.

VI. De tegeneis

XXXX stelt bij conclusies een tegeneis in en vordert een schadevergoeding van 2.500 euro wegens tergend en roekeloos gedrag.

Eenieder beschikt over het recht op te treden in rechte.

Het feit dat men zijn rechten voor het gerecht laat gelden en dat men wordt afgewezen na een omstandige motivering, kan op zichzelf niet de grondslag vormen voor een eis tot schadevergoeding wegens tergend en roekeXXXX geding (Rh.Bergen, 21 maart 2000, *R.R.D.*, 2001, 55).

Het komt XXXX op grond van artikel 870 Ger.W. toe te bewijzen dat deze procedure ingesteld werd met roekeXXXXheid, kwaadaardigheid of kwade trouw, waardoor het geoorloofd karakter van het recht op te treden in rechte, ontaarde tot een ongeoorloofde handeling waarvoor schadevergoeding verschuldigd is (cfr. Cass., 29 november 1962, *Pas.*, 1963, 406);

Dit bewijs wordt in casu niet geleverd.

Het past het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding te berekenen op de vordering zoals gesteld in conclusies en niet op basis van de vordering zoals gesteld in dagvaarding zoals aangevoerd door XXXX. Immers, eiseres beschikt over de mogelijkheid om haar vordering te wijzigen in conclusies en het verweer van XXXX in conclusies is gebaseerd op deze gewijzigde vordering van eiseres.

OM DEZE REDENEN,
De Rechtbank,

Alle strijdige en meer omvattende middelen van partijen verwerpend als zijnde niet ter zake dienend,

Rechtsprekende op tegenspraak,

Verleent akte aan partijen van de afstand van het geding door eiseres ten aanzien van Mr J. De Smet qq. XXXXBVBA, de N.V. XXXX en Mevrouw Peggy XXXX en van de aanvaarding van die afstand door laatstgenoemde verwerende partijen;

Zegt dat eiseres en Mr XXXX qq. XXXX, N.V. XXXX en Mevrouw Peggy XXXX elk hun eigen kosten zullen dragen.

Verleent akte van de afstand van het geding door eiseres ten opzichte van Johan Walter XXXX in toepassing van artikel 824 Ger.W.

Verklaart de vordering van eiseres voor zover gericht tegen de partijen XXXX, SKL-NVEST, Roger XXXX, Louisette XXXX, Steve XXXX, XXXX N.V., Eddy XXXX en Zacharias XXXX ontvankelijk doch ongegrond.

Derhalve, wijst eiseres af van de door haar ingestelde vordering tegen voornoemde verwerende partijen XXXX, KL-XXXX, Roger XXXX, Louisette XXXX, Steve XXXX, XXXX N.V., Eddy XXXX en Zacharias XXXX

Verklaart de tussenvordering van XXXX tegen Roger XXXX zonder voorwerp. Verklaart de tegeneis van XXXX ontvankelijk doch ongegrond.